

Analyse | kraka

18. august 2020

Aktieindkomstbeskatning – Adfærds- og provenuvirkninger ved en forhøjelse af skattesatsen

Af Kasper Hjalager Albrechtsen

Regeringen har lagt op til at hæve den højeste skattesats på aktieindkomst fra 42 til 45 pct. til at finansiere en tidlig folkepension for nedslidte. Denne analyse viser, at borgere i høj grad tilrettelægger deres indkomst for at undgå den højere sats. Vi finder, at provenugevinsten ved regeringens forslag kan blive markant mindre end Skatteministeriets estimat. Det skyldes, at Skatteministeriet undervurderer adfærdsvirkningerne. Vi har beregnet adfærdsvirkningerne ved at anvende bunching-metoden fra Saez (2010).

Kontakt

Økonom
Kasper Hjalager Albrechtsen
Tlf. 2645 6082
E-mail kha@kraka.dk



Deloitte.

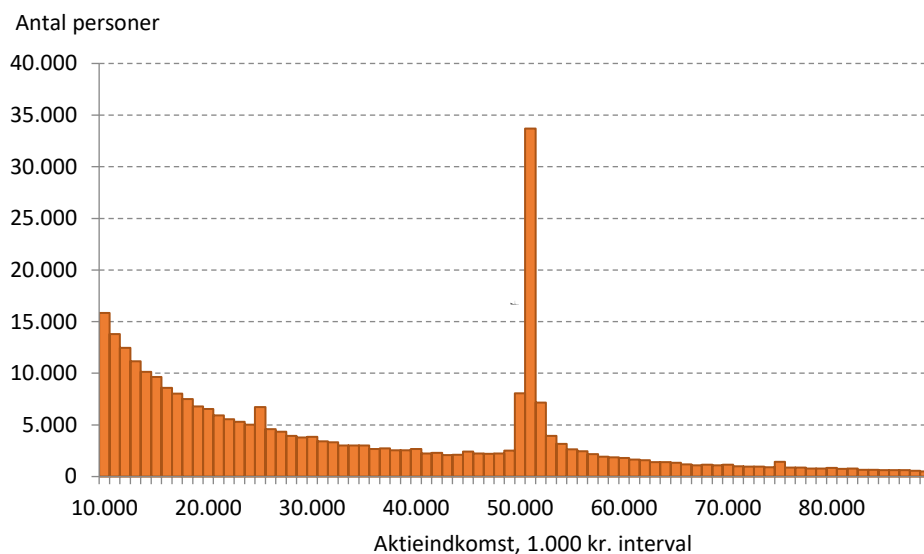
Kraka er finansieret af Realdania, Deloitte og en række øvrige bidragsydere. Se kraka.org

Stor koncentration ved progressionsgrænsen

1. Sammenfatning

Afkastet på aktier beskattes med 27 pct. for en årlig indkomst på under 51.700 (2017-niveau) og med 42 pct. for indkomst derover.¹ Aktieejere og virksomhedsejere kan i høj grad tilrettelægge deres indkomst fra aktier og udbytte, så de undgår den højeste beskatning. Det medfører en betydelig koncentration af personer med en aktieindkomst omkring progressionsgrænsen, jf. Figur 1.

Figur 1 Skattepligtig aktieindkomst fordelt på 1.000 kr. indkomstinterval, for indkomster over 9.999 kr. og under 90.000 kr., 2017



Anm.: Personer er opdelt i 1.000 kr. intervaller, hvor der er rundet ned til nærmeste 1.000. Der er taget højde for, at personer kan have fradrag fra tidligere tab på aktier. Det er gjort ved at se på, om personen har haft en samlet negativ aktieindkomst fra 1980 til 2016.

Kilde: Danmarks Statistiks registre og egne beregninger.

Store adfærdsvirkninger ved en højere skattesats

Den store ophobning ved grænsen indikerer, at personer reagerer kraftigt på en hårdere aktieindkomstbeskatning. Regeringen har lagt op til at hæve den højeste skattesats på aktieindkomst fra 42 til 45 pct. til at finansiere en tidlig folkepension for nedslidte.² Det vil give et mekanisk provenu på 1.150 mio. kr. Men en forhøjelse af skattesatsen vil gøre det endnu mindre attraktivt at investere i aktier, og adfærdsvirkningerne betyder, at det endelige provenu efter tilbageløb og adfærd vil blive markant mindre end det mekaniske provenu.

Skatteministeriet undervurderer provenuet

Vores analyse viser, at Skatteministeriet undervurderer adfærdsvirkningen af skatteforhøjelsen, da de anvender en generel selvfinansieringsgrad. Vores beregninger på baggrund af en ny vurdering af adfærdseffekterne af en ændring af aktieindkomsts-katten viser, at det endelige provenu kan blive 150 mio. kr., hvilket er 500 mio. kr. lavere end ved Skatteministeriets metode, jf. Tabel 1.

¹ I 2020 udgør progressionsgrænse for beskatning af aktieindkomst 55.300 kr.

² Kilde: Socialdemokratiets udspil "Økonomisk retfærdighed – Danmark er for lille til store forskelle" samt https://borsen.dk/nyheder/avisen/artikel/11/234135/artikel.html?utm_source=forside&utm_campaign=nyhed_01

Tabel 1 Provenuvirkninger af en forhøjelse af højeste sats for aktieindkomst fra 42 til 45 pct. ved forskellige scenarier, 2017-priser

Model	Elasticitet	Alternativ-Beskatning, pct.	Umiddelbart provenu, mio. kr.	Endeligt provenu, mio. kr.
Skatteministeriet	Ukendt	Ukendt	1.150	650
Alt udbytteindkomst flyttes til løn	0,94 og 17	16,3 og 42	1.150	150
Kun 38 pct. af udbytteindkomsten flyttes til løn	0,94 og 6,5	16,3 og 42	1.150	450

Anm.: Beregninger i denne analyse baseres på registerdata fra 2017, og dermed kan det strukturelle niveau afvige. Endeligt provenu er efter adfærd og tilbageløb. Der er afrundet til nærmeste 50 mio. kr. Skatteministeriet anvender den generelle nettoafgiftsfaktor på 1,325 til at beregne tilbageløb og en selvfinansieringsgrad på 25 pct. til at beregne adfærdsvirkningen. En elasticitet på 0,94 er for ikke virksomhedsejere, hvor hhv. 17 og 6,5 er elasticiteten for virksomhedsejere.
 Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registre samt Skatteministeriets besvarelse af SAU spm. 63 af 29. oktober 2018 (alm. del).

Flere negative effekter på provenuet

Derudover er der nogle negative afledte effekter på provenuet som følge af arbejdsudbudseffekter og ændret porteføljesammensætning, der hverken tages højde for i Skatteministeriets beregninger eller i denne analyse. Disse effekter kan betyde, at det endelige provenu bliver endnu lavere.

Adfærdsvirkningen estimeres med bunching-metoden

Det endelige provenu afhænger af adfærdsvirkningen og alternativbeskatningen. Analysen benytter antallet af personer, som bevidst lægger deres indkomst ved progressionsgrænsen, til at estimere adfærdsvirkningen ved en ændring i skattesatsen for aktieindkomst. Adfærdsvirkningen måles i form af den kompenserede elasticitet, som estimeres ved at bruge bunching-metoden fra Saez (2010).

Høj elasticitet for særligt virksomhedsejere

En højere elasticitet betyder større adfærdsvirkning og dermed lavere provenuvirkning, hvis skattesatsen hæves. Elasticiteten estimeres til at være 1,82 for hele population. Det dækker over, at elasticiteten er markant højere for virksomhedsejere, da de har mulighed for at flytte indkomst mellem udbytte og løn.

Alternativbeskatningen er 16,3 pct. for ikke-virksomhedsejere

Den beskatning, som aktieejere alternativt står overfor, er også afgørende for det endelige provenu. Jo tættere alternativbeskatningen er på aktieindkomstbeskatningen, jo mindre er provenuvirkningen af adfærdseffekten. For ikke-virksomhedsejere lægges det til grund, at alternativbeskatningen er 16,3 pct., hvilket er et vægtet gennemsnit af beskatningen på de tre alternative opsparingsaktiver: boliginvesteringer, kapital (fx obligationer) og pension. For virksomhedsejere lægges det til grund, at de kun vil flytte deres indkomst fra udbytte til løn ved en forhøjelse af skattesatsen på aktieindkomst, da lønindkomst bliver skattemæssigt mere favorabelt.

Indledning

Afkast på aktier beskattes hårdt

Personer sparer løbende en del af deres indkomst op i fx bolig, pension eller aktier afhængig af den enkelte persons præferencer mv. Men afkastet efter skat er også en afgørende faktor for, hvor indkomsten placeres. Når fx afkast på aktier beskattes hårdere end afkast på bolig og pension, så vil der i et samfundsøkonomisk perspektiv være for få, der investerer i aktier.

Ophobning ved progressionsgrænsen

Afkast på aktier beskattes enten med 27 pct. eller 42 pct. afhængig af, om den samlede aktieindkomst er over eller under progressionsgrænse i året. Denne progression er et godt eksempel på, at personer reagerer kraftigt på marginalbeskatningen. Der er nemlig et stort antal personer, der bevidst undgår den høje beskatning ved at lande deres samlede aktieindkomst lige ved progressionsgrænsen.

Adfærdsvirkninger påvirker provenuet

Denne analyse vil se nærmere på, hvilken betydning progressionen har for aktieindehaveres adfærd. Adfærdsvirkningen anvendes til at estimere forvridningen ved aktieindkomstbeskatning målt ved elasticiteten. Dernæst beregnes provenuvirkningen af regeringens forslag om at hæve den højeste skattesats på aktieindkomst fra 42 til 45 pct. Skatteministeriet har allerede regnet på forslaget og vurderer, at adfærdsvirkningerne ikke påvirker provenuet i særlig høj grad. Denne analyse undersøger, om Skatteministeriets konklusion holder.

Analysens opbygning

Afsnit 2 beskriver beskatningen i aktieindkomst i Danmark og viser, at der er ophobning af personer ved progressionsgrænsen. Dette kalder vi i analysen for *bunching*. Afsnit 3 undersøger forvridningerne af aktieindkomstbeskatning og estimerer den kompen- serede elasticitet af aktieindkomst med hensyn til skattesatsen. Afsnit 4 ser nærmere på provenuvirkningerne ved at hæve skattesatsen fra 42 til 45 pct. og sammenholder vores resultater med Skatteministeriets.

2. Beskatning af aktieindkomst og medfølgende koncentration ved progressionsgrænse

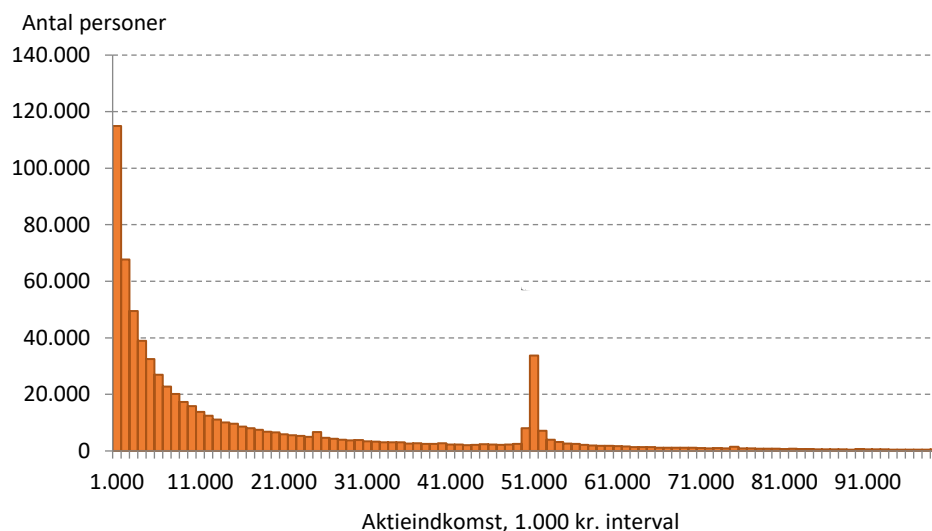
20 mia. kr. i skatteindtægter

Danskernes samlede aktieindkomst var i 2017 på 53 mia. kr., hvilket medførte ca. 20 mia. kr. i skatteindtægter. Aktieindkomsten kan enten komme fra husholdningers afkast på børsnoterede aktier eller fra ejerandele i ikke-børsnoterede virksomheder i form af udbyttebetalinger.

Progression medfører ophobning

Der er progression i beskatningen af aktieindkomst. Afkastet på aktier beskattes med 27 pct. for en årlig indkomst på under 51.700 (2017-niveau) og med 42 pct. for indkomst over 51.700 (2017-niveau). Det er kun realiserede aktiegevinster, der beskattes, og derfor kan aktieindehavere i høj grad selv bestemme niveauet af deres aktieindkomst i et givent år. Samtidig kan virksomhedsejere selv bestemme, hvor meget af virksomhedens overskud der betales som udbytte. Det betyder, at personer kan tilrettelægge deres aktieindkomst, så de undgår at betale den høje skattesats på 42 pct. Det medfører en betydelig koncentration af personer med en aktieindkomst omkring progressionsgrænsen, jf. Figur 2.

Figur 2 Skattepligtig aktieindkomst fordelt på 1.000 kr. indkomstinterval, for indkomster over 999 kr. og under 100.000 kr., 2017



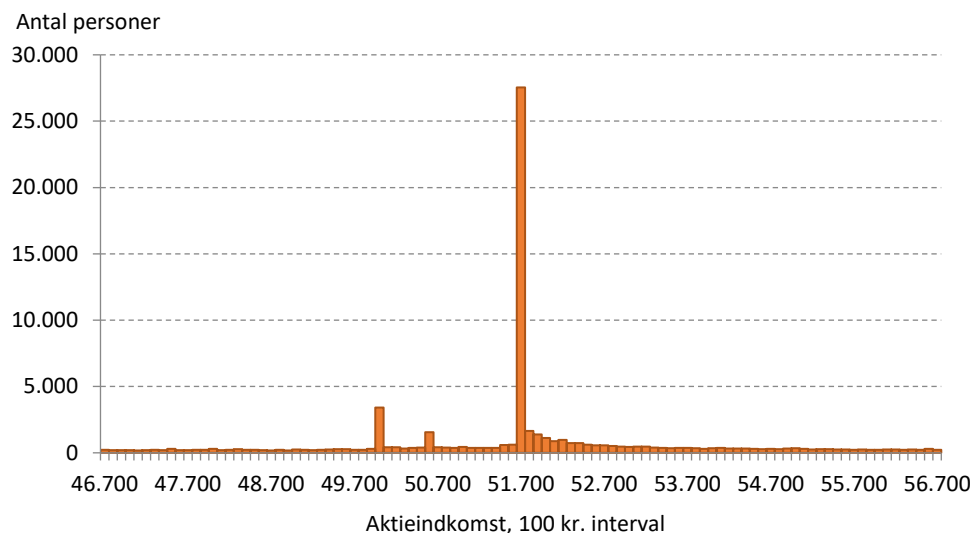
Anm.: Personer er opdelt i 1.000 kr. intervaller, hvor der er rundet ned til nærmeste 1.000. Der er taget højde for, at personer kan have fradrag fra tidligere tab på aktier. Det er gjort ved at se på, om personen har haft en samlet negativ aktieindkomst fra 1980 til 2016.

Kilde: Danmarks Statistiks registre og egne beregninger.

Nogle rammer ikke præcist grænsen

Det er dog ikke nødvendigvis muligt at tilrettelægge niveauet af aktieindkomsten fuldstændigt præcist, da der kan komme uforudsete udbyttebetalinger eller opstå et pludselig behov for salg. Derfor er der også en del personer, der har aktieindkomst lige over eller under progressionsgrænsen, jf. Figur 3. En interessant detalje er, at der faktisk er en del personer, der har en aktieindkomst på præcist 50.600 kr., hvilket var progressionsgrænsen i 2016.

Figur 3 Skattepligtig aktieindkomst fordelt på 100 kr. indkomstinterval, for indkomster over 46.699 og under 56.800 kr., 2017



Anm.: Personer er opdelt i 100 kr. intervaller, hvor der er rundet ned til nærmeste 100. Der er taget højde for, at personer kan have fradrag fra tidligere tab på aktier. Det er gjort ved at se på, om personen har haft en samlet negativ aktieindkomst fra 1980 til 2016.

Kilde: Danmarks Statistiks registre og egne beregninger.

Forskellen skyldes fordelingspolitiske præferencer

Den relative store forskel mellem den lave sats og høje sats er et resultat af politikernes fordelingsmæssige præferencer. Aktieindkomstbeskatning kan være et brugbart middel til at omfordele, da langt størstedelen af den danske befolkning ikke har nogen aktieindkomst, mens en lille del sidder på langt størstedelen af den samlede aktieindkomst. Men som Figur 3 viser, så er der mange personer, der aktivt undgår den høje beskatning, og midlet er derfor ikke nødvendigvis så effektivt.

Stort forvriddningstab ved progressionen

Selvom der er politiske præferencer for omfordeling i samfundet, så er det stadig et vigtigt princip, at skatter indrettes på en samfundsøkonomisk effektiv måde. Det vil kort sagt sige, at skatterne forvrider individets beslutning mindst muligt. Det er dog forholdsvis tydeligt, at progressionen i aktieindkomstbeskatningen medfører en stor forvriddning, da det giver personer mulighed for at undgå den høje beskatning ved at tilrettelægge deres aktieindkomst.

Aktier beskattes hårdt

Derudover bliver husholdningernes afkast på aktier beskattet hårdere end afkastet på ejerbolig og pension. Det bidrager også til, at de fleste personer kun har aktieindkomst op til progressionsgrænsen, da beskatningen over grænsen er hård sammenlignet med afkastet på andre aktiver.

Adfærdsvirkninger er afgørende

Forvriddningen ved beskatningen af aktieindkomst kan måles ved aktieindkomstens elasticitet med hensyn til skattesatsen. Elasticiteten afspejler personers adfærdsvirkninger ved ændringer i den marginale beskatning. Dette er en vigtig parameter at kende, når politikerne skal tilrettelægge den danske skattepolitik. Adfærdsvirkningerne er nemlig afgørende for det endelige provenu og den samfundsøkonomiske gevinst ved en skatteændring.

Høj elasticitet giver stor adfærdsvirkning

Ved en forhøjelse af fx aktieindkomstbeskatningen, vil en høj elasticitet betyde, at aktieejere vil reagere kraftigt og sænke deres aktieindkomst relativt meget. Det endelige provenu ved forhøjelsen vil derfor blive markant mindre end det umiddelbare provenu.

Ofte anvendes generelle elasticiteter

Beregninger af elasticiteter mht. skattesatser kan imidlertid være ret omfattende, da det kræver varierende skattesatser og detaljeret data på individniveau. Finansministeriet eller Skatteministeriet anvender derfor ofte en generel elasticitet, når de skal vurdere adfærdsvirkninger af et skatteforslag. Det er også tilfældet, når Skatteministeriet beregner provenuvirkningerne ved en forhøjelse af den højeste skattesats fra 42 til 45 pct.³

Sammenligner resultater med Skatteministeriets

Formålet med at beregne elasticiteten i denne analyse er at bruge elasticiteten til at beregne provenuvirkningerne ved en forhøjelse af den højeste skattesats fra 42 til 45 pct. og sammenholde resultatet med Skatteministeriets beregninger. På den baggrund kan det konkluderes, om Skatteministeriet under- eller overvurderer adfærdsvirkningerne.

Elasticiteten estimeres ved bunching-metoden

Oftest bruges ændringer i skattesatser

Elasticiteter beregnes oftest ved at analysere data ved forskellige skattesatser over tid for at se, hvordan folk ændrer deres adfærd. Ulempen ved denne metode er, at det kan være svært at isolere, om ændringer over tid skyldes direkte adfærdsvirkninger eller andre omstændigheder såsom konjunktur.

³ Kilde: Skatteministeriets besvarelse af SAU spm. 63 af 29. oktober 2018 (alm. del).

Bunching-metoden anvendes

Denne analyse anvender metoden i Saez (2010) - den såkaldte bunching-metode - til at beregne elasticiteten for aktieindkomst.⁴ Denne metode kræver ikke en ændring i skattesatserne over tid, men anvender progressionen i beskatningen i stedet. Antallet af personer, der ligger ved progressionsgrænsen, i forhold til antallet af personer i den kontrafaktiske situation uden nogen progressionsgrænse, afspejler adfærdsvirkningen eller elasticiteten. Dette kræver, at man gør sig nogle antagelser omkring antallet af personer i den kontrafaktiske situation.

Ligning for elasticiteten

Elasticiteten af skattepligtig indkomst estimeres typisk ved følgende ligning, jf. De Økonomiske Råd (2019).

$$e = \frac{\partial z}{z} \cdot \frac{1-t}{\partial(1-t)}$$

Hvor e er elasticiteten, t er den relevante skattesats og z er den skattepligtige aktieindkomst. Ligningen udtrykker, hvor mange procent den skattepligtige aktieindkomst ændres, når efter-skat-satsen ændres med én procent, hvor efter-skat-satsen er 1 fratrukket skattesatsen.

Hvordan estimeres elasticiteten

Saez (2010) anvender progressionen i beskatningen til at beregne den kompenserede elasticitet for skattepligtig indkomst. For at kunne beregne elasticiteten i den ovenstående ligning kræver det, at man kender ændringen i den skattepligtige indkomst, ∂z , som følge af progressionen $\partial(1-t)$. Saez (2010) finder i første omgang ∂z ved at estimere, hvor mange personer, der buncher (B).⁵ B estimeres ved at beregne frekvensen af personer inden for en vis båndbredde af progressionsgrænsen, og så fratække frekvensen i det kontrafaktiske scenarie, hvor der ikke var progression. Bunching-estimatoren for elasticiteten bliver dermed:

$$\hat{e} = \frac{B}{h(z^*)} \cdot \frac{1-t}{\partial(1-t)}$$

hvor B er bunching-andelen og $h(z^*)$ er frekvensfunktionen uden bunching. Det lægges til grund, at individerne har en quasi-lineær og isoelastisk nyttefunktion, som de maksimerer under en budgetrestriktion. Ved en quasi-lineær nyttefunktion er der kun substitutionseffekt og dermed ingen indkomsteffekt. Med andre ord er det den kompenserede elasticitet, der beregnes. Når den kompenserede elasticitet anvendes til at beregne adfærdsvirkninger, så fanger man altså kun substitutionseffekterne.

Bunching-estimatoren

Den quasi-lineære nyttefunktion medfører, at bunching-estimatoren bliver:

$$\hat{e} = \frac{\log\left(\frac{z^* + \frac{B}{h(z^*)}}{z^*}\right)}{\log\left(\frac{1-t_0}{1-t_1}\right)}$$

For nærmere udledning henvises til Saez (2010), men den endelige bunching-estimator for den kompenserede elasticitet bliver:

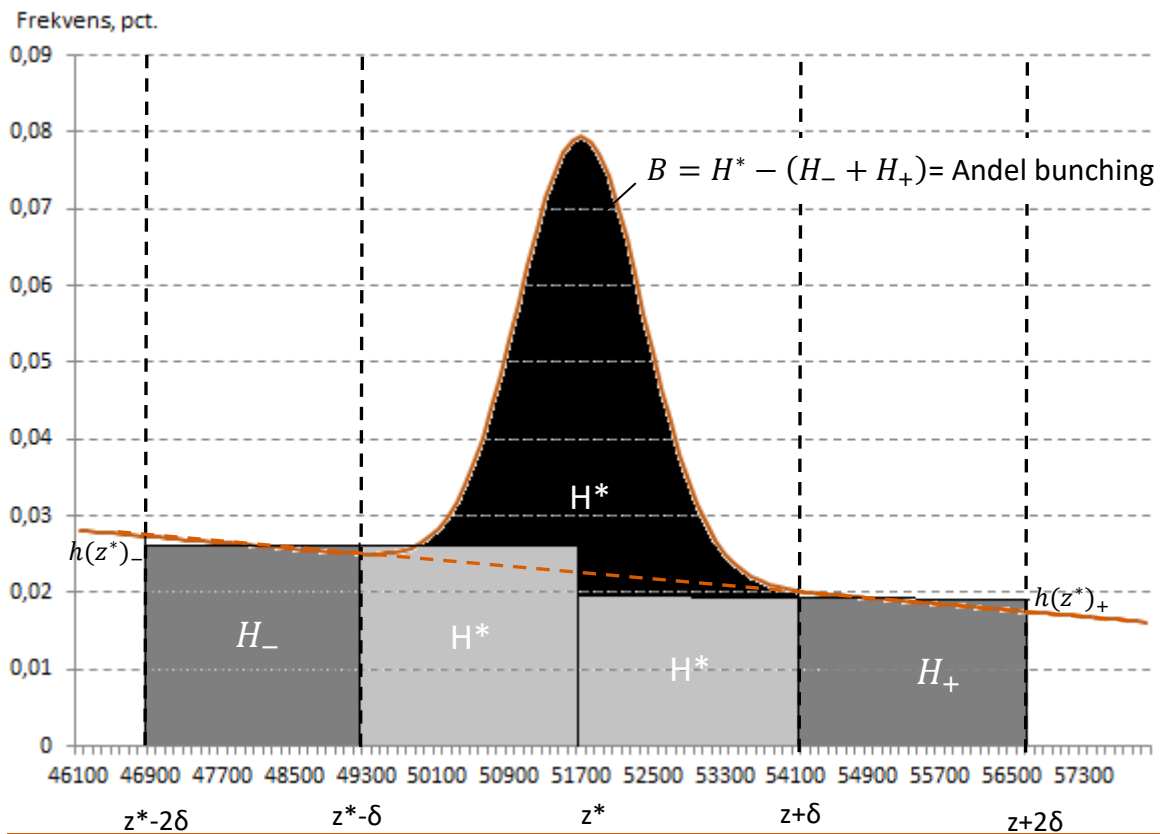
⁴ Saez, E. (2010): "Do Taxpayers Bunch at Kink Points?" American Economic Journal: Economic Policy, 2, 180–212.

⁵ Bunching eller buncher refererer til, at en person bevidst placerer sig ved progressionsgrænsen for at undgå den højeste skattesats.

$$\hat{e} = \frac{\log \left(\frac{\frac{B \cdot 2}{z^*} + h(z^*)_- - h(z^*)_+ + \sqrt{\left(\frac{B \cdot 2}{z^*} + h(z^*)_- - h(z^*)_+\right)^2 + 4 \cdot h(z^*)_- h(z^*)_+}}{2 \cdot h(z^*)_-}}{\log \left(\frac{1-t_0}{1-t_1} \right)} \right)}$$

$h(z^*)_-$ og $h(z^*)_+$ er den gennemsnitlige frekvens hhv. lige før og efter, der er bunching. Det vil sige et estimat på frekvensen i det kontrafaktiske scenarie. Figur 4 er et illustrativt eksempel på, hvordan bunching-andelen B samt $h(z^*)_-$ og $h(z^*)_+$ beregnes. Der er taget udgangspunkt i en normalfordeling omkring progressionsgrænsen med faldende andel over indkomsten. De gennemsnitlige frekvenser $h(z^*)_-$ og $h(z^*)_+$ kan beregnes direkte fra data ved at tage andelen af personer i de to intervaller (hhv. H_- og H_+) og dividere med båndbredden δ . Bunching-andelen (B) beregnes som andelen af personer inden for båndbredden af progressionsgrænsen (H^*) fratrukket andelen lige uden for (H_- og H_+).

Figur 4 Illustrativt eksempel: Beregning af bunching-andelen B



Anm.: Figuren er et illustrativt eksempel på, hvordan bunchingen-andelen findes. z^* angiver progressionsgrænsen, som i 2017 er 51.700 kr. δ angiver båndbredden, som i dette eksempel er sat til 2.500 kr.

Kilde: Beregnet eksempel.

Kort review af bunching-metoden

Bunching-metoden bruges ofte

Saez (2010) anvender bunching-metoden på blandt andet progression i indkomstskatten og skattefradraget (EITC) i USA og ser dermed ikke på aktieindkomst. Mange andre studier har anvendt metoden til at beregne elasticiteten på forskellige typer af skattepligtig indkomst.

Men ikke på aktieindkomst

Kleven mfl. (2011) estimerer ligeledes elasticiteten af aktieindkomst ved Saez-metoden, men fokus i studiet er ikke så meget elasticitetens størrelse men mere forskellen på skatteundgåelse og skatteunddragelse.

Tages ikke højde for heterogenitet

Kleven (2016) har lavet en litteraturgennemgang af bunching-metoden, hvor han også påpeger fordele og ulemper ved metoden. Man skal blandt andet være opmærksom på, at alle individer i populationen antages at have samme elasticitet. Blomquist og Newey (2017) kritiserer fx metoden for ikke at tage hensyn til heterogeniteten blandt individerne.

Kan være optimeringsfriktioner

Derudover kan elasticiteten fejlvurderes, hvis der er optimeringsfriktioner såsom tilpasningsomkostninger, uforudsete hændelser eller uopmærksomhed. Ved at anvende en båndbredde tages der højde for en del af optimeringsfriktionerne.

Grænsen er et referencepunkt

Det kan også være, at ophobningen skyldes, at nogle personer anvender progressionsgrænsen som referencepunkt og ikke fordi, det er økonomisk optimalt. Det kan også fejlvurdere elasticiteten.

Båndbredden har betydning**Bestemmelse af båndbredden δ**

Det har betydning for estimatet af elasticiteten, hvilken båndbredde der bruges. Hvis båndbredden fx er for smal, vil elasticiteten underestimeres, fordi man ikke vil få alle de personer med, der bevidst prøver at undgå den høje skattesats. Det har mindre betydning, hvis båndbredden overvurderes, men estimatet vil stadig være biased.

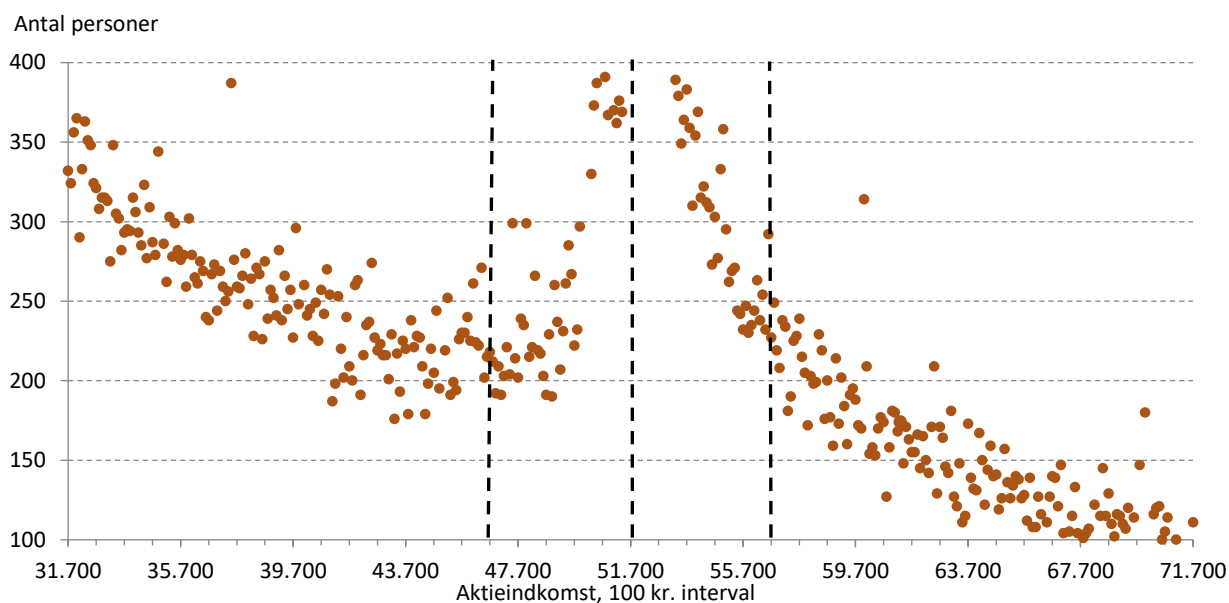
Båndbredden findes illustrativt

Der findes forskellige måder, hvorved man kan estimere den optimale båndbredde ud fra frekvensfunktionen. I denne analyse bestemmes båndbredden ved at iagttage frekvensfunktionen illustrativt.

Båndbredden bør nok være mellem 5.000 og 7.000

Figur 5 viser fordelingen af personers aktieindkomst i 100 kr. intervaller, hvor der er fokuseret ind på observationerne omkring progressionsgrænsen 51.700. Det skal bemærkes, at intervallerne med over 400 personer af illustrative hensyn ikke indgår i figuren. Det ser ud til, at frekvensfordelingen stiger ved omkring 4.000-7.000 kr. før progressionsgrænsen og begynder at falde tilbage til den oprindelige fordeling ved 5.000-7.000 kr. efter progressionsgrænsen.

Figur 5 Skattepligtig aktieindkomst fordelt på 100 kr. indkomstinterval i et fokuseret område, 2017

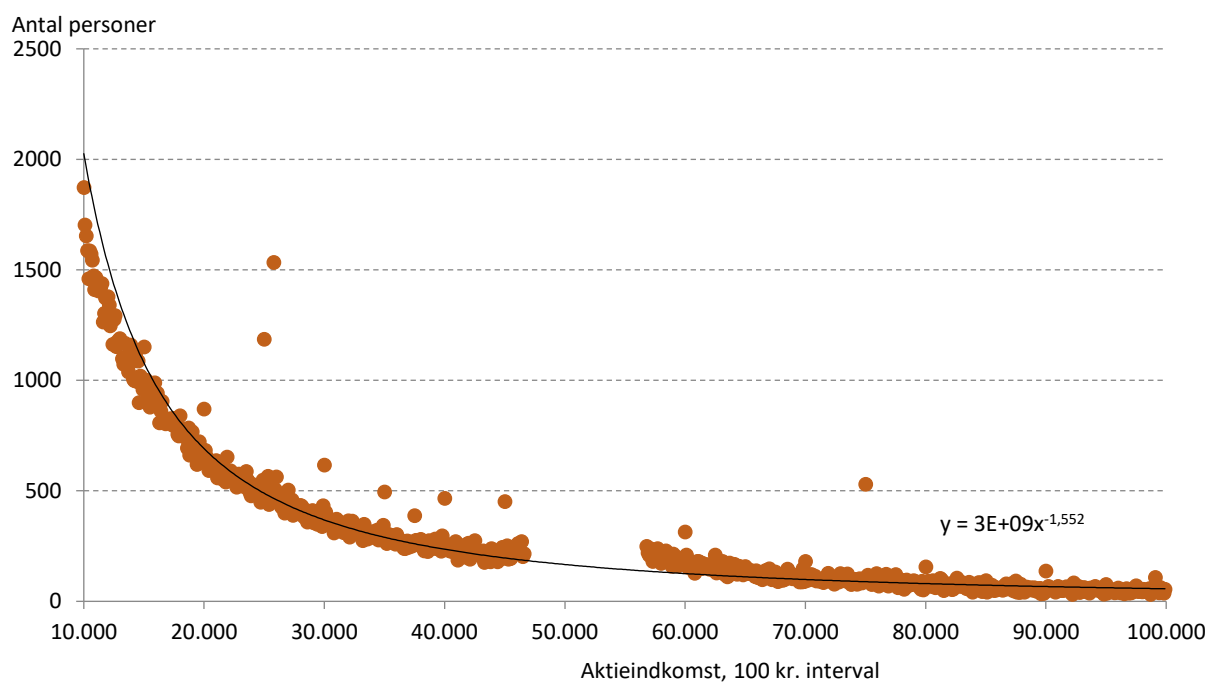


Anm.: De stiplede vertikale linjer angiver progressionsgrænsen og hhv. 5.000 før og efter progressionsgrænsen. Alle observationer er ikke med i figuren af illustrative årsager, da y-aksen er afgrænset til 400 personer, selvom der fx er knap 28.000 personer med en aktieindkomst mellem 51.700 og 51.800 kr.
 Kilde: Danmarks Statistiks registre og egne beregninger.

Kontrafaktiske frekvensfunktion

Vi tager udgangspunkt i en båndbredde på 5.000 kr. Hvis alle observationer fjernes inden for 5.000 kr. af progressionsgrænsen, og den kontrafaktiske frekvensfunktion estimeres med en potensfunktion, kan man få et billede af, om båndbredden rammer rigtigt, jf. Figur 6.

Figur 6 Skattepligtig aktieindkomst fordelt på 100 kr. indkomstinterval uden indkomst inden for 3.500 kr. af progressionsgrænsen, 2017



Anm.: Den sorte linje angiver en tendenslinje ved brug af en potensfunktion.

Kilde: Danmarks Statistiks registre og egne beregninger.

Elasticiteten varierer med båndbredden

Resultater og estimerede elasticiteter

Aktieindkomstens elasticitet mht. efter-skat-satsen estimeres på baggrund af metoden i Saez (2010), som er gennemgået tidligere i afsnittet. Resultaterne med udvalgte båndbredder fremgår af Tabel 2.

Tabel 2 Aktieindkomstens elasticitet mht. skattesatsen fordelt på båndbredden, hele populationen, 2017

Båndbredde, δ	2.000	3.500	5.000	7.500	10.000
Antal personer i B	42.500	45.700	48.000	50.000	49.000
Elasticitet, e	1,31 (0,017)	1,61 (0,018)	1,82 (0,019)	1,92 (0,019)	1,80 (0,017)

Anm.: Tallene i parentes angiver elasticitetens standardfejl. Beregninger i denne analyse baseres på tal fra 2017, og dermed kan det strukturelle niveau afvige. Estimatet er derfor behæftet med usikkerhed.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

5.000 er et konservativt estimat

Elasticiteten varierer med båndbredden. En båndbredde på 2.000 er formentlig for lille, jf. Figur 5 og Figur 6, mens elasticiteten falder efter en båndbredde på 7.500, hvilket tyder på, at den optimale båndbredde ikke er højere end 7.500. Der tages udgangspunkt i en båndbredde på 5.000, som må anses at være et konservativt bud, og vil undervurdere elasticiteten og overvurdere det endelige provenu en smule.

48.000 personer buncher

Med en båndbredde på 5.000, så estimeres antallet af personer, som bevidst prøver at undgå den højeste skattesats, til at være 48.000, jf. Tabel 2.

Indkomstflytning kan overvurdere elasticiteten

Indkomstflytning mellem perioder kan påvirke elasticiteten

Le Maire og Schjerning (2013) undersøger, hvilken betydning indkomstflytning mellem perioder har for størrelsen af bunching. De anvender selvstændiges indkomst og udvider metoden i Saez (2010) ved at tillade indkomstflytning. De viser, at en stor del af ophobningen af selvstændiges indkomst ved progressionsgrænsen skyldes, at de selvstændige tilbageholder indkomst ved at lade det blive i virksomheden. Deres konklusion er, at mere end halvdelen af ophobningen ved grænsen skyldes indkomstflytning mellem perioder.⁶ Den reelle strukturelle elasticitet er dermed kun det halve, når der tages højde for indkomstflytning.

Personer kan flytte aktieindkomst mellem perioder

I Danmark beskattes aktiegevinster først, når aktien sælges. Personer kan dermed i høj grad selv bestemme niveauet af deres aktieindkomst i et givent år. Den estimerede elasticitet i denne analyse bygger på, at personer der ligger omkring progressionsgrænsen, vælger en aktiebeholdning, som forventeligt giver et afkast omkring progressionsgrænsen. Det lægges samtidig til grund, at personer reagerer på en forhøjelse af den marginale skattesats ved at sænke deres forventede aktieindkomst, dvs. sænke deres aktiebeholdning.

Elasticiteten kan derfor overestimeres

Selvom Le Maire og Schjerning (2013) kigger på selvstændiges personlige indkomst og ikke aktieindkomst, så giver deres resultater en indikation af, at den estimerede elasticitet muligvis overestimeres i forhold til den strukturelle elasticitet. Det vil betyde, at det endelige provenu undervurderes. Vi prøver derfor at tage højde for dette i beregningerne af provenuvirkningerne ved at adskille aktieindkomst for selvstændige og ikke selvstændige.

Virksomhedsejere kan nemt flytte indkomst rundt

Indkomstflytning mellem løn og udbytte for virksomhedsejere

Virksomhedsejere/selvstændige bestemmer i en høj grad selv, om de får udbetalt deres indkomst som lønindkomst eller som udbytte af virksomhedens overskud. Der er omkring 150.000 virksomhedsejere i Danmark, og de står for godt 60 pct. af alt aktieindkomst.⁷ Den estimerede elasticitet kan derfor i høj grad være drevet af, at en stor del af virksomhedsejerne ligger ved progressionsgrænsen, fordi de både flytter indkomst mellem udbytte og løn og mellem perioder. Der er dog nogenlunde balance mellem marginalbeskatning af løn- og udbytteindkomst, og derfor ikke et særligt incitament til at vælge den ene form for indkomst, som den primære indkomst, jf. Afsnit 6 i bilag.

Elasticiteten er lavere uden virksomhedsejere

En estimation uden virksomhedsejere viser, at elasticiteten bliver markant lavere, når der ses bort fra virksomhedsejere, jf. Tabel 3.

Tabel 3 Aktieindkomstens elasticitet mht. skattesatsen fordelt på båndbredde, uden registrerede virksomhedsejere, 2017

Båndbredde, δ	2.000	3.500	5.000	7.500	10.000
Antal personer i B	17.400	19.000	20.300	21.000	18.900
Elasticitet, e	0,70 (0,012)	0,84 (0,014)	0,94 (0,016)	0,97 (0,016)	0,83 (0,016)

Anm.: Tallene i parentes angiver elasticitetens standardfejl. Beregninger i denne analyse baseres på tal fra 2017, og dermed kan det strukturelle niveau afvige. Estimatet er derfor behæftet med usikkerhed.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Bunching er drevet af virksomhedsejere

Det betyder, at virksomhedsejere i højere grad bevidst undgår at betale den højeste skattesats, hvilket også fremgår af de markant høje elasticiteter i Tabel 4. Af de 48.000 personer, som lå ved progressionsgrænsen, så er 27.700 af dem virksomhedsejere, jf. Tabel 4.

⁶ Kilde: Le Maire og Schjerning (2013): "Tax Bunching, Income Shifting and Self-Employment".

⁷ Kilde: Danmarks Statistiks registerdata.

Tabel 4 Aktieindkomstens elasticitet mht. skattesatsen fordelt på båndbredde, kun registrerede virksomhedsejere, 2017

Båndbredde, δ	2.000	3.500	5.000	7.500	10.000
Antal personer i B	25.100	26.700	27.700	29.000	30.100
Elasticitet, e	4,36 (0,095)	5,69 (0,104)	6,51 (0,108)	7,34 (0,099)	7,63 (0,088)

Anm.: Tallene i parentes angiver elasticitetens standardfejl. Beregninger i denne analyse baseres på tal fra 2017, og dermed kan det strukturelle niveau afvige. Estimatet er derfor behæftet med usikkerhed.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

4. Hvad er provenuvirkningen ved en forhøjelse af skattesatsen?

Afsnittet beregner provenuet

Regeringen har lagt op til at hæve den højeste skattesats på aktieindkomst fra 42 til 45 pct.⁸ En højere beskatning vil reducere afkastet på aktier efter skat, og dermed gøre det mindre attraktivt at investere i aktier. Elasticiteten måler netop, hvor meget folk reagerer på dette og substituerer mod andre aktiver. Dette afsnit anvender den estimerede kompenserede elasticitet til at undersøge, hvilken provenuvirkning det har, hvis den højeste skattesats på aktieindkomst forhøjes fra 42 til 45 pct. Det sammenholdes med Skatteministeriets provenuberegninger af samme forslag.

Endelige provenu afhænger af adfærdsvirkninger

En højere sats på beskatning af aktieindkomst vil medføre et højere umiddelbart (mekanisk) provenu for staten, dvs. provenuvirkningen før adfærdsvirkninger og tilbageløb. Men den højere aktieindkomstbeskatning vil reducere efter-skat-afkastet på aktier og dermed reducere incitamentet til at spare op i aktier. Dermed vil provenuet blive mindre, fordi færre vil investere i aktier og den samlede aktieindkomst og beskatningen heraf falder. Hvor stort et provenutab disse adfærdsvirkninger medfører, vil afhænge af, hvad pengene alternativt bruges på: bolig, pension, anden kapital eller mere fritid. Det afhænger naturligvis også af, hvor stort adfærdsvirkningen er, hvilket er bestemt af elasticiteten og skatteændringens størrelse:

Fald i aktieindkomst som følge af substitution væk fra aktier:

$$\Delta a = a \cdot e \cdot \frac{\Delta t_a}{(1 - t_a)}$$

hvor e er den kompenserede (substitutions-)elasticitet jf. Afsnit 3, Δt_a er 0,03 og t_a er 0,42. Den samlede aktieindkomst a kan observeres længere nede.

Mekaniske provenu er 1.150 mio. kr.

Når beskatningen af aktieindkomst over progressionsgrænsen hæves fra 42 til 45 pct., så vil statens provenu fra aktieindkomstbeskatningen umiddelbart stige med 3 pct.-point (45 pct. – 42 pct.) af den samlede aktieindkomst over progressionsgrænsen, som er 38 mia. kr. Det giver et mekanisk provenu på 1.150 mio. kr. (38 mia. kr. x 3 pct.) jf. Tabel 5.

⁸ Kilde: Socialdemokratiets udspil "Økonomisk retfærdighed – Danmark er for lille til store forskelle" samt https://borsen.dk/nyheder/avisen/artikel/11/234135/artikel.html?utm_source=forside&utm_campaign=nyhed_01

Tabel 5 Umiddelbart provenuvirkning ved ændring af den høje aktieskattesats fra 42 til 45 pct., mio. kr. (2017-priser)

	Aktieindkomst	Provenu før	Provenu efter	Øget provenu
	----- Mio. kr. -----			
Lav skattesats	15.300	4.100	4.100	0
Høj skattesats	38.000	16.000	17.150	1.150
Total	53.300	20.100	21.250	1.150

Anm.: Der er ikke medregnet adfærdsvirkninger. Tallene er baseret på registerdata for 2017 og afviger fra det strukturelle niveau. Estimater er derfor behæftet med usikkerhed. Skatteministeriet (2018) får en umiddelbar provenuvirkning på 1.000 mio. kr., hvor de anvender tal fra 2015 og fremskriver til 2019-priser. Der er afrundet til nærmeste 50 mio. kr.

Kilde: Danmarks Statistiks registre og egne beregninger.

Skatteministeriet får et endeligt provenu på 650 mio. kr.

Skatteministeriet får et provenu på 650 mio. kr. efter adfærd og tilbageløb

Der skal dernæst tages højde for adfærdsvirkninger og tilbageløb. Skatteministeriet angiver i et folketings svar deres beregning af provenuvirkningerne ved at forhøje den høje sats fra 42 til 45 pct.⁹ De anvender først den generelle nettoafgiftsfaktor på 1,325 til at beregne provenuet efter tilbageløb, hvilket bliver 850 mio. kr. Derefter lægges det til grund, at selvfinansieringsgraden er 25 pct. for at kunne beregne adfærdsvirkningerne. Med disse forudsætninger vil det umiddelbare provenu reduceres fra 1.150 mio. kr. til et endeligt provenu på 650 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, hvoraf adfærdsvirkningerne er med til at reducere provenuet med 200 mio. kr.

Provenuet afhænger af alternativbeskatningen

Det endelige provenu afhænger af alternativbeskatningen

Der findes ikke mange studier, der forklarer virkningerne på opsparingsadfærd ved skatteændringer og herunder beregner substitutionselasticiteten mellem de forskellige opsparingsaktiver. Men hvis skattesatsen på aktieindkomst isoleret set forhøjes, vil personer umiddelbart reagere ved at flytte noget af deres opsparing i aktier til andre opsparingsaktiver. Det endelige provenu ved skatteændringen vil afhænge af, hvor den reducerede opsparing i aktier flyttes hen, og hvordan den beskattes. Tabel 6 gennemgår de mulige alternativer til aktier, og hvad alternativbeskatningen er.

⁹ Kilde: Skatteministeriets besvarelse af SAU spm. 63 af 29. oktober 2018 (alm. del).

Tabel 6 Alternativbeskatningen, hvis personer reducerer deres aktiebeholdning

Alternativ	Forklaring	Marginal beskatning, pct.
Lønindkomst (hovedaktionærproblemet)	Hovedaktionærer kan i en vis grad flytte deres indkomst mellem udbytte og løn. Hvis der i udgangspunktet er balance mellem beskatning af udbytte og løn, så vil hovedaktionærer beskattes med samme sats som før, dvs. tre procentpoint mindre, hvis de flytter deres indkomst fra udbytte til løn. Læs mere om hovedaktionærproblemet i Afsnit 6 i bilaget.	42
Boliginvestering	Personer kan spare op i bolig i stedet. Hvis vi tager udgangspunkt i de nye skatteregler, som er gældende fra 2024, så beskattes boligen med 1,12 pct. af værdien over 7,5 mio. kr. og 0,44 pct. af værdien under 7,5 mio. kr. Det svarer til en nominel skattesats af boligafkastet på hhv. 28 pct. og 11 pct., hvis det antages afkastet er 3 pct. Det forventes, at personer med aktieindkomst over progressionsgrænsen typisk har en boligværdi over 7,5 mio. og derfor beskattes med 28 pct.	11 / 28
Pensionsopsparing	Personer kan placere deres penge i pension i stedet, hvilket formentlig er den tætteste substitut til aktier. Afkastet på pension beskattes med 15,3 pct. - den såkaldte PAL-skat. Udbetaling af pension beskattes dog også som personlig indkomst, mens indbetalingen giver et fradrag. Den marginale beskatning af pension afhænger derfor af forholdet mellem beskatningen og fradraget. Hvis personen kan trække pensionsindbetalingen fra topskatindkomsten, kan personen maksimalt beskattes med 15,3 pct. af pensionsafkastet. Den gennemsnitlige lønindkomst for de personer med en aktieindkomst over progressionsgrænse og med en beskæftigelse er 610.000 kr., og derfor over topskattegrænsen. ¹⁰	15,3
Kapitalindkomst	Personer kan fx spare op i obligationer eller sætte pengene på indskudskonti. Personer kan også betale af på lån, hvilket betyder, de mister rentefradraget. Beskatningen af kapitalindkomst afhænger af, om nettoindkomsten er negativ eller positiv og om nettoindkomsten er over progressionsgrænsen på 42.800 kr. En negativ nettokapitalindkomst på under -50.000 kr. giver rentefradrag på 27 pct., mens en positiv nettokapitalindkomst på over 50.000 kr. beskattes med 42 pct.	27 / 33 / 37 / 42
Fritid	Personer kan vælge at holde mere fri ved at reducere deres arbejdsudbud. Det betyder, at statskassen helt vil gå glip af skattekroneerne.	0
Skattely	Personerne får et øget incitament til at sende pengene i skattely, hvorved statskassen også vil gå glip af skattekroneerne.	0

Anm.:

Kilde: Skatteministeriet

Tages udgangspunkt i gennemsnittet

Valget af et bestemt niveau for alternativbeskatningen er behæftet med stor usikkerhed, da det afhænger af mange faktorer. I denne analyse bestemmes alternativbeskatningen ved at se på de gennemsnitlige værdier for en person med aktieindkomst over progressionsgrænsen. Personen har i 2017 en bolig til 3 mio. kr. (2017-vurdering), en lønindkomst på 610.000 kr., en positiv nettokapitalindkomst på 15.250 kr. og et pensionsafkast på 91.400 kr.

Alternativbeskatning på 16,3 pct.

Hvis det lægges til grund, at personen indskyder 10.000 kr. i bolig, pension og obligationer med den gennemsnitlige fordeling af de tre aktiver, så vil den vægtede marginale beskatning udgøre 16,3 pct. Det lægges derfor til grund, at alternativbeskatningen for en person med en aktieindkomst over progressionsgrænsen er 16,3 pct., når personen substituerer væk fra aktier som følge af skattestigningen.

¹⁰ Topskattegrænsen er i 2017 479.600 kr.

Dog 42 pct. for hovedaktionærer

Hovedaktionærer kan som nævnt undgå den højere beskatning ved at flytte deres indkomst fra udbytte til løn givet, der er balance i udgangspunktet. Alternativbeskatningen for hovedaktionærer er derfor anderledes i forhold til ejere af almindelige noterede aktier.

Hovedaktionærers udbytteindkomst udgør 58 pct.

Vi har ikke nøjagtige tal på, hvor stor en del af virksomhedsejernes aktieindkomst, som kommer fra hhv. noterede aktier og fra udbytte i deres egen virksomhed. De Økonomiske Råd (2019) finder, at hovedaktionærer med eneerskab i 2017 har fået 21,4 mia. kr. i udbytte over progressionsgrænsen. Ifølge tal fra Finansministeriet og Skatteministeriet så udgjorde den samlede indkomst fra unoterede aktier i 2014 58 pct. af den samlede aktieindkomst over progressionsgrænsen.¹¹ Det lægges til grund, at hovedaktionærernes unoterede aktieindkomst udgør 22 mia. ud af de i alt 38 mia. kr. over progressionsgrænsen svarende til 58 pct.

Elasticitet og adfærdsvirkning

Provenuet bliver markant lavere end Skatteministeriets estimat

Provenuvirkningen ved en forhøjelse af skattesatsen på aktieindkomst afhænger som nævnt af adfærdsvirkningen (elasticiteten) og alternativbeskatningen.

Virksomhedsejere og ikke virksomhedsejere deles op

Der er stor forskel på både adfærdsvirkningen og alternativbeskatningen for virksomhedsejere (unoteret aktieindkomst) og ikke virksomhedsejere (noteret aktieindkomst). Derfor beregner vi i hovedscenariet det endelige provenu ved at adskille virksomhedsejere og ikke virksomhedsejere.

Boks 1 Grundlæggende forudsætninger for provenuberegningerne

For at beregne provenuet lægges det til grund, at:

- Der er ingen indkomsteffekter.
- Der er ingen arbejdsudbudseffekter.
- Den samlede opsparing i kapitalaktiverne (aktier, kapital, bolig og pension) forbliver på samme niveau i antal kroner.
- Det forventede afkast på en persons opsparing forbliver det samme uanset, hvor aktieindkomsten flyttes hen. Det følger Markowitzs porteføljetheori om, at en person ikke kan øge det forventede afkast, hvis personen vil fastholde samme risiko i porteføljen.
- Alternativbeskatningen er 16,3 pct. for ikke virksomhedsejere.
- Alternativbeskatningen er 42 pct. for virksomhedsejere.
- 58 pct. af den samlede aktieindkomst er unoteret aktieindkomst hos virksomhedsejere.
- Personer reagerer på en forhøjelse af den marginale skattesats ved at sænke deres forventede aktieindkomst. Dvs. sænke deres aktiebeholdning.
- Den beregnede kompenserende elasticitet er den strukturelle elasticitet, som er konstant over hele indkomstintervallet.

Hovedscenarie: Endeligt provenu på 150 mio. kr.

I vores hovedscenarie lægges det til grund, at elasticiteten for noteret aktieindkomst er 0,94, hvilket svarer til elasticiteten uden virksomhedsejere, jf. Tabel 3. Derudover flytter hovedaktionærer alt unoteret aktieindkomst over progressionsgrænsen til lønindkomst for at undgå en højere beskatning. Det svarer til en elasticitet på 17. Dette betyder, at en for-

¹¹ Kilde: Folketingssvar, ifølge <https://www.ft.dk/samling/20161/almindel/fiu/spm/541/svar/1427749/1794180.pdf> er den samlede aktieindkomst over progressionsgrænsen ca. 30 mia. kr. i 2014 (2019 prisniveau) mens i følge <https://www.ft.dk/samling/20181/almindel/sau/spm/313/svar/1571545/2040625.pdf> udgør unoteret aktieindkomst 17,5 mia. kr. i 2014 (2019 prisniveau). $17,5 / 30 = 0,58$.

højelse af skattesatsen ikke medfører et øget provenu fra hovedaktionærer. Disse adfærdsvirkninger medfører, at det endelige provenu bliver 150 mio. kr. og dermed 500 mio. kr. lavere end Skatteministeriets estimat, jf. Tabel 7.

Konservativt scenarie: 450 mio. kr. i provenu

I hovedscenariet forventes det, at alle hovedaktionærer er rationelle, hovedaktionærproblemet er i fuld balance, og der ikke er nogen optimeringsfriktioner. Hvis vi tager udgangspunkt i den beregnede elasticitet i Tabel 4 på 6,5 for virksomhedsejere i stedet, vil det kun være 38 pct. af den unoterede aktieindkomst, der flyttes til lønindkomst. Det giver et endeligt provenu på 450 mio. kr. Det er formentlig et overkantsskøn, da elasticiteten er beregnet i et scenarie, hvor der er nogenlunde balance mellem beskatning af udbytte og løn, jf. Afsnit 6 i bilaget. En forhøjelse af satsen på 3 pct.-point vil skabe ubalance og øge incitamentet til kun at udbetale udbytte op til progressionsgrænsen. Det lægges samtidig til grund, at unoteret aktieindkomst kun flyttes til lønindkomst og ikke til alternative opsparingsaktiver, som har en væsentlig lavere alternativbeskatning, jf. Tabel 6. Derfor vurderes det, at det endelige provenu vil være tættere på 150 mio. kr. end på 450 mio. kr.

Tabel 7 Provenuvirkninger af en forhøjelse fra 42 til 45 pct. ved forskellige scenarier, 2017-priser

Model	Elasticitet	Alternativ-Beskatning, pct.	Umiddelbart provenu, mio. kr.	Endeligt provenu, mio. kr.
Skatteministeriet	Ukendt	Ukendt	1.150	650
Kraka – Alt udbytteindkomst hos virksomhedsejere flyttes til løn	0,94 og 17	16,3 og 42	1.150	150
Kraka – 38 pct. af virksomhedsejeres udbytteindkomst flyttes til løn	0,94 og 6,5	16,3 og 42	1.150	450

Anm.: Beregninger i denne analyse baseres på registerdata fra 2017, og dermed kan det strukturelle niveau afvige. Endeligt provenu er efter adfærd og tilbageløb. Der er afrundet til nærmeste 50 mio. kr.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registre samt Skatteministeriets besvarelse af SAU spm. 63 af 29. oktober 2018 (alm. del).

Negativ effekt på arbejdsudbud kan reducere provenu

Andre negative effekter på provenuvirkningen, som ikke er medregnet

En højere beskatning af aktieindkomst vil formentlig også have negative afledte virkninger på arbejdsudbuddet og dermed på de offentlige finanser, hvilket ikke er medregnet i ovenstående beregninger. Nogle personer arbejder i en grad for at kunne spare op i aktier til forbrug senere i livet. Når skattesatsen forhøjes, bliver opsparingen dyrere, og det kan dermed i mindre grad betale sig at arbejde for at spare op, dvs. arbejdsudbuddet falder. Der vil dog også være en indkomsteffekt, som vil trække arbejdsudbuddet i den modsatte retning. Samlet set vurderes det dog, at der vil være negativ effekt på arbejdsudbuddet.

Ændret porteføljesammensætning kan reducere provenu

Derudover kan der også være en række afledte effekter på opsparing og porteføljesammensætning, som vil påvirke de offentlige finanser negativt ud over de i indregnede afledte adfærdsvirkninger. En højere aktieindkomstbeskatning vil øge forskellen mellem afkastet før skat og efter-skat. Personers placering af opsparingen afhænger af afkastet efter skat, og en del af opsparingen kan derfor flyttes fra aktier til et andet aktiv med et mindre afkast før skat og med en lavere beskatning.

5. Litteraturliste

Blomquist, S., og Newey, W. (2017): "The Bunching Estimator Cannot Identify the Taxable Income Elasticity"

De Økonomiske Råd (2019): "Dansk Økonomi, forår 2019"

Kleven, H., Knudsen, M., Thustrup Kreiner, Cl., Pedersen, S., & Saez, E. (2011):, "Unwilling or Unable to Cheat? Evidence From a Tax Audit Experiment in Denmark" *Econometrica*, 79, 651–692.

Kleven (2016): Kleven, Henrik, 2016, "Bunching," *Annual Review of Economics* 8, 435-464.

Le Maire og Schjerning (2013): Le Maire, Daniel, & Schjerning, Bertel, 2013, "Tax Bunching, Income Shifting and Self-Employment". *Journal of Public Economics*, 107, 1–18.

Saez (2010): Saez, Emmanuel, "Do Taxpayers Bunch at Kink Points?" *American Economic Journal: Economic Policy*, 2, 180–212.

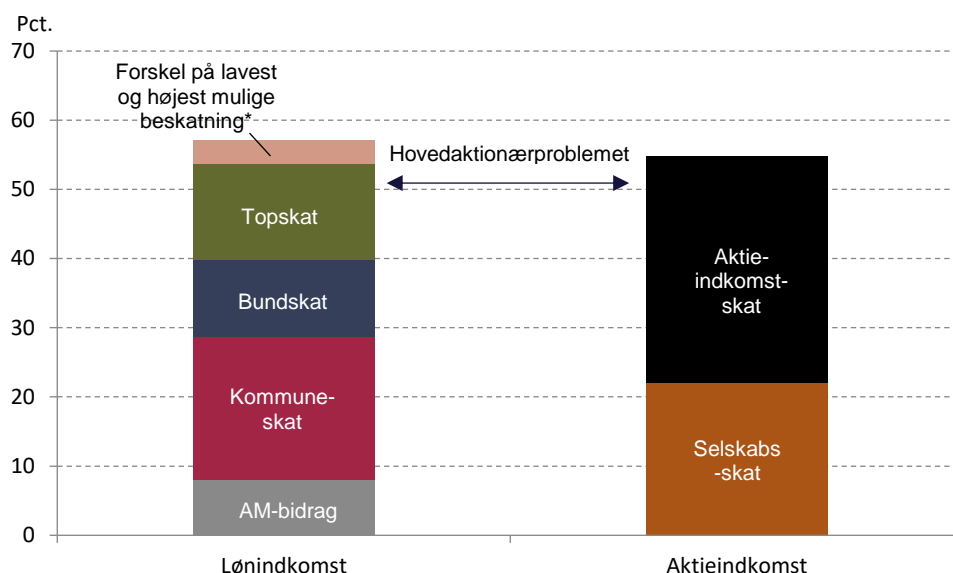
Skatteministeriet (2018): Svar til Folketinget – Skatteudvalget, spørgsmål nr. 63. af 29. oktober 2018 (alm. del), <https://www.ft.dk/samling/20181/alm-del/sau/spm/63/svar/1535194/1978032/index.htm>

6. Bilag 1 – Hovedaktionærproblemet

Hovedaktionærer, der både stiller kapital og arbejdskraft til rådighed for et selskab, kan i en vis grad selv beslutte, hvor stor en del af selskabets overskud de vil have udbetalt som henholdsvis løn og udbytte. Hvis beskatningen af aktieindkomst fx er lavere end beskatningen af lønindkomst, kan hovedaktionæren opnå en skattefordel ved at få sin løn udbetalt som udbytte (aktieindkomst) i stedet – dette kaldes hovedaktionærproblemet.

Hovedaktionærproblemet håndteres i det danske skattesystem ved, at den højeste marginalskat på lønindkomst er omtrent ens med den højeste marginalskat for udbytteindkomst. Marginalbeskatningen på udbytte af overskud over progressionsgrænsen er 54,76 pct. i 2017. Marginalbeskatningen af lønindkomst over topskattegrænsen spænder mellem 53,66 pct. og 56,69 pct. afhængig af kommuneskatten og om kirkeskat inkluderes, jf. Figur 7. Hovedaktionærer har i dag efter gældende regler altså ikke et særligt incitament til at transformere deres indkomst mellem løn og udbytte, men der kan dog godt være en smule forskel afhængig af kommuneplacering og om personen er tilmeldt folkekirken.

Figur 7 Højeste marginalbeskatning ved løn- og aktieindkomst, skattesatser i 2017



Anm.: Satser for 2017. Topskat, bundskat og kommuneskat betales efter AM-bidraget, og andelen i figuren svarer derfor ikke til de gældende satser. Aktieindkomstskatten betales efter selskabsskatten og svarer derfor ikke til den gældende sats på 42 pct. *Den marginale beskatning af lønindkomst afhænger af, hvilken kommune personen er bosat i, og om personen betaler kirkeskat. Der er 3,7 pct.point i forskel på kommunen med laveste kommuneskat (Rudersdal) og den højest mulige beskatning i forhold til skatteloftet på 51,95 pct. samt kirkeskat på 1,3 pct. (Læsø).

Kilde: SKAT, www.skat.dk